

מרגלית יוסף "יוסי" ז"ל

בן מרים ומאיר

נולד בירושלים

ב-א' בסיון תרפ"ד, 3/6/1924

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-ל' באדר א' תש"ח, 11/3/1948

במלחמת העצמאות

שרת בפלמ"ח - חטיבת הראל

יחידה: הגדוד השישי - "ירושלים"

מקום נפילה: ירושלים

באזור: ירושלים והסביבה

נקבר בירושלים - הר הרצל

אזור: א, חלקה: 2, שורה: 22, קבר: 1.

מרגלית יוסף ז"ל
בן 22 בנפלו

קורות חיים

בן מאיר ומרים (ממתנדבי הגדוד העברי מאמריקה במלחמת-עולם הראשונה, מבית רוזין מחדרה). נולד ב-א' בסיון תרפ"ד, 3.6.1924, בירושלים. התחנך בבית-הספר העממי "תחכמוני", בגימנסיה העברית ברחביה, בבית-הספר התיכון בבית-הכרם וכן קורס בבית-הספר "כדורי".

התגלו בו נטיות למוסיקה ולאמנות הבמה ויעצוהו להשתלם בחוץ-לארץ, אך החובה למולדת קדמה אצלו לכל. "המולדת בסכנה ואני כה נחוץ לה", אמר. את שנת השירות עשה בהכשרה פלמ"חית של "המכבי הצעיר" בגבעת-חיים. בכל שטחי החיים במסגרת הפלמ"ח היה הוא הרוח החיה. התמחה בענפי משק שונים, יצא גם לעבודה שכירה, והשתתף בפעולות המאבק בגבעת-אולגה, בהזעקת עזרה לגבעת-חיים בעת המצור הבריטי, בפעולות ההעפלה וכו'. עשה עוד שנה בקבוצת "הסוללים" ברעננה.

נשא בעול המשק בעבודה ובהנהלה, ויצא לעבודות חוץ למען פרנסת הקבוצה. חזר לשירות פעיל בפלמ"ח בירושלים, במסגרת הגדוד השישי, בליווי שיירות בתנאים הקשים של חורף תש"ח.

יוסי עמד במבחני האש הקשים ביותר. ליווה והגן על המכוניות העמוסות אספקה לעיר הנצורה כשהן משרכות דרכן במעלה הקסטל, ואש קטלנית ניתכת לעברן ולעבר המגינים. יוסי היה מחזיר אש מ"סטן" וממריץ את חבריו להמשיך לירות. לחם בגבורה ובענוה. לאמו החרדה לו, היה אומר: "לך אני בן יחיד, אבל למולדת - אחד מרבבות". בפלמ"ח הוטלו עליו תפקידים מינהליים ומשקיים, נוסף לפעולות הקרביות שסירב להימנע

מרגלית יוסף "יוסי" ז"ל

מהן, ובלכתו לשיבת מטה גדודו בענייני כלכלת החיילים נהרג בהתפוצצות בבניין הסוכנות היהודית, ביום ל' באדר א' תש"ח 11.3.1948. נקבר בסנהדריה בירושלים בא' באדר ב' תש"ח. באלול תשי"א 6.9.1951 הועבר למנוחת עולמים להר-הרצל בירושלים.

יוסף מרגלית

יוסף נולד בירושלים להוריו מרים (לבית רוזין בחדרה) ומאיר (ממתנדבי הגדוד העברי). למד בבית הספר העממי "תחכמוני" בירושלים, בגימנסיה העברית ברחביה ובבית הספר התיכון בבית-הכרם. כן עבר קורס בית הספר המקצועי "נפחא" בירושלים. זמן קצר למד חקלאות בבית הספר "כדורי". היו בו נטיות למוסיקה ולאמנות הבמה, ויעצוהו לצאת להשתלם בחוץ לארץ. אך החובה למולדת קדמה לכל. בשנת 1945 התגייס לפלמ"ח כחבר הכשרה של ה"מכבי הצעיר" בגבעת חיים. התמחה בענפי משק שונים ויצא גם לעבודה שכירה. השתתף בפעולות המאבק בגבעת-אולגה, בהזעקת עזרה לגבעת - חיים הנצורה בתקופת החיפושים, בהורדת מעפילים ועוד. כתום תקופת ההכשרה הצטרף לקבוצת "הסוללים" ברעננה. נשא בעול המשק בעבודה, בהנהלה ובלבטים של קשיים חומריים. בראשית מלחמת השחרור חזר לשירות פעיל בפלמ"ח: תחילה בלווי שיירות לירושלים, ואחר כך כאיש אפסנאות וגזברות של הגדוד הששי. (חטיבת "הראל"). בימיו האחרונים

יוסף מרגלית

החל בסידורים להעברתו לחיל הים. נפל, בהשתתפו בישיבת
מטה גדודו, בהתפוצצות בנין הסוכנות היהודית בל' באדר א'
תש"ח (11.3.1948).
יוסף הובא למנוחות בירושלים.

לדמותו

עלם חמד הופיע במחנה הפלמ"ח, - נתפשטה השמועה בוקר אחד
בין חברי ההכשרה הפלמ"חית, שזה עתה יצאה למלא שנת שירות
בגבעת - חיים. ואכן, הוא היה נפלא, יוסי שלנו! מה
גאה היה להיות בפלמ"ח, לעמוד בכל האימונים הקשים, לעבוד
עבודה מייגעת במשק כל שעות היום, ובשעות הלילה המאוחרות
לצאת לשאוף אויר צח מלוא ריאותיו ולאמור: "הכל כדאי,
הכל. הן יבוא יום וכל הארץ הזאת שלנו תהיה!"

יוסף מרגלית

בכל שטחי החיים היה יוסי הרוח החיה. פעולה כי נראתה באופן - יוסי מתרוצץ בין המפקדים - וידענו כולנו: משהו עומד להתרחש. מסיבה כי תיערך במשק - יוסי הוא ראש מארגניה. ובמסעות למרחקים ארוכים נראתה דמותו לעיני המחלקה, המפגרת והיגעה מעמל הדרך - בראש - וידענו כולנו כי יוסי הוא זה.

כאשר הותקף משק גבעת - חיים על ידי הצבא הבריטי נראה פתאום פרש דוהר על סוסתו בין הצרים, והוא מבקיע דרך לעבר פרדסי חדרה להזעיק עזרה. ידענו והתגאינו: יוסי שלנו הוא זה, ורוח לנו. הו א בודאי יצליח בכל אשר יפנה.

כה אהוב היה, כה אהוב וחביב על כל חבריו, אנשי המשק וילדיו. בחזרו מחופשה קצרה היו ילדי המשק מחכים על יד שער האוטובוס שיחזיר את יוסי; כי ידעו, שכיסיו מלאים יהיו ממתקים עבורם... בתום שנת שירותו בפלמ"ח לא חזר יוסי העירה. מתלבט היה

יוסף מרגלית

מה תהא דרך חיי העתידה כאזרח, כאדם עצמאי. לבטיו אלה
נשאו תמיד אופי לאומי: "איני יכול לחזור עתה העירה
ולהתחיל את חיי כאדם קטן". ויוסי הצטרף לקבוצת
"הסוללים" של המכבי הצעיר, שהיתה אז ברעננה. חי היה את
חיי קבוצתו בגופו ובנפשו. משבר כי יעבור על הקבוצה -
משבר יאפיל על מצב - רוחו של יוסי. שמחה כי תבוא לקבוצה
- וראית זאת על פניו.

אספקלריה חיה היה לכל המתרחש בקבוצה. לא נמצא איש
שקראהו: יוסף. היה זה שם רציני מדי לעלם היפה
בחיצוניותו והנפלא בנפשו והכל קראהו: "יוסי", או
"יוסקה". העשרים ותשיעי בנובמבר; שמחה וצהלה ברחובות
ירושלים העברית. יוסי נותן פורקן לרגש השמחה העולה על
גדותיו. אך לא עברו ימים רבים והוא עובר לעבודד בלוי
שיירות הנוסעים והמזון לירושלים. בתנאים - לא תנאים עמד
יוסי במבחני האש הקשים. המכוניות העמוסות אספקה לעיר
הנצורה היו משרכות דרכן במעלה שער הגיא והקסטל תחת אש

יוסף מרגלית

קטלנית שהתיימרה לחסל את מגיניהן. ויוסי היה מחזיר אש
מסטאן וממריץ את חבריו לירות מאקדוחיהם. כך לחם יוסי:
בפשטות, בגבורה, בענוה.

כשהיתה אמו אומרת למנעו מסכנת המוות המרחפת מעל לראשו
היה משיב לה: "אמנם, בן יחיד אני לך, אולם אינני בן
יחיד למולדת". ובראש מורד היה עוזב את הבית, כי צר היה
לו לראות את הוריו הדואגים לו כל כך.

אפשר וחש יוסי את הצפוי לו; כי היה נמנע מלראות את
הוריו לעתים תכופות: "מוטב שיתרגלו לאט לאט" היה אומר.

וביום המר והנמהר, עת מיהר יוסי לבניין המוסדות
הלאומיים כדי לערוך סידורים לפתיחת מסעדה זולה לחבריו
הלוחמים - התפוצצה מכונית התופת והוא נפל חלל. עלם
צעיר, מלא שמחה, תוסס רעננות וחיים, הלך מאתנו טרם
זמנו.

יפה

יוסף מרגלית

איך נפל?

ב-11 במרס הוחדרה "מכונת-תופת" לחצר המוסדות הלאומיים

בירושלים, ובהתפוצצה גרמה למותם של 12 אריש ולפציעתם של עשרה.

למעשה הפיצוץ בבנין הסוכנות נתלווה גוון מיוחד. נראה

שהערבים חדשו בנהג ערבי של הקונסוליה האמריקאית כי הוא

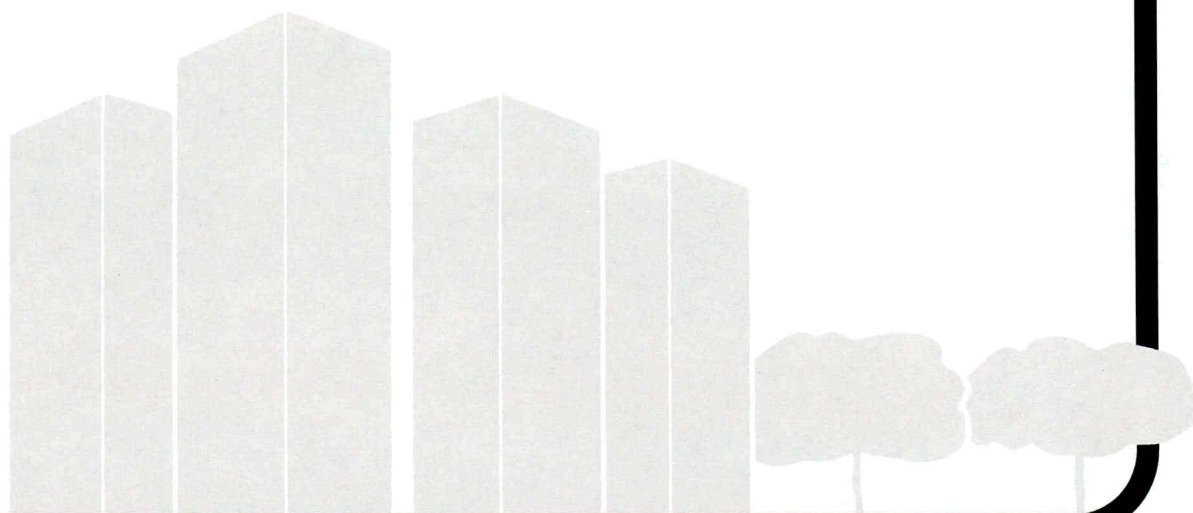
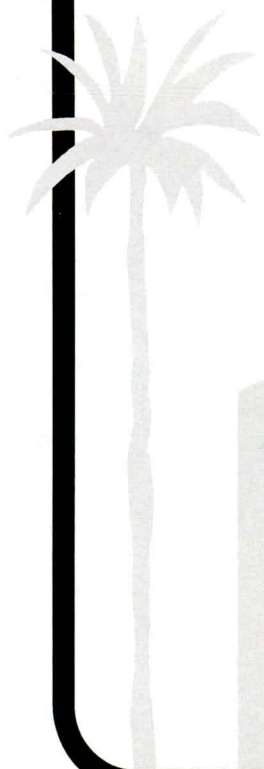
משתף עמנו פעולה וחקרוהו, וכדי לטהר את עצמו בעיניהם

הציע לבצע את פיצוץ הסוכנות היהודית. אנו, שלא ידענו על

יוסף מרגלית

שינוי זה ב"השקפותיו", הרשינו לו להיכנס במכונית הקונסולרית לתוך חצר הסוכנות. שם עצר את מכוניתו, שהיתה טעונה חומר נפץ, פעיל את מנגנון-ההצתה, הסתלק, ולאחר מכן אירע הפיצוץ. למאורע זה נודעה חשיבות מדינית לא מועטה. בעולם לא ידעו ולא אבו לדעת שבנין הסוכנות אינו מרוחק אלא כדי עשרות מטרים מגבול "אזור הביטחון" הבריטי ורק זאת ידעו - שזהו בנין "המפקדה העולמית" של התנועה הציונית, ואם עדיו הגיעו הערבים, מה עוד ייבצר מהם?

יד לבנים - חדרה

יוסף מרגלית

בן מרים ומאיר מרגלית

נולד ביום	א' בסיון תרפ"ד	3/6/24
נפל ביום	ל' באדר א' תש"ח	11/3/48